

Text těla emailové zprávy z podání [REDACTED]

Od: [REDACTED]

Komu: podatelna@osoud.ptc.justice.cz

Kopie:
Předmět: Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím

Vážená paní, vážený pane,
ráda bych tímto požádala na základě zákona č. 106/1999 Sb., o poskytnutí
soudního rozhodnutí vydané vaším soudem v anonymizované formě, sp. zn. 1 T
165/2018 ze dne 12. 8. 2019.

Údaje žadatele: [REDACTED]

Soudní rozhodnutí prosím zaslat na tuto e-mailovou adresu.
Za jeho poskytnutí předem děkuji.

S pozdravem,
[REDACTED]

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice,

tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: 7 Si 25/2021

VAŠE ZNAČKA:

DNE: 22. 4. 2021

Vážená paní

Vážená paní [REDAKCE],

k Vaší žádosti o podání informace podle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 21. 4. 2021 Vám zasílám požadované rozhodnutí v anonymizované podobě:

- usnesení Okresního soudu v Prachaticích ze dne 12. 8. 2019 č. j. 1 T 165/2018-819.

S pozdravem

Mgr. Vendulka Pozniaková, [REDAKCE]
místopředsedkyně Okresního soudu v Prachaticích

příloha

usnesení spisové značky 1 T 165/2018-819 z 12. 8. 2019

[REDAKCE]

USNESENÍ

Okresní soud v Prachaticích rozhodl samosoudcem JUDr. Ing. Danielem Prouzou, Ph.D. dne 12. 8. 2019 v trestní věci 1. obviněného [redacted] narozen [redacted] ve [redacted], jednatele obchodní společnosti, trvale bytem [redacted], pro přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 zákona číslo 40/2009 Sb., trestní zákoník (dále jen „tr. zákoník“), spáchaný dílem samostatně, dílem formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, 2. obviněné [redacted] rozené [redacted], narozena [redacted] ve [redacted] jednatelky obchodní společnosti, trvale bytem [redacted] pro přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, a 3. obviněné právnické osoby [redacted], IČ [redacted] se sídlem [redacted] pro přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku,

takto:

Podle § 314c odst. 1, písm. a) zákona číslo 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „tr. ř.“), § 188 odst. 1, písm. c) tr. ř. a § 172 odst. 1, písm. b) tr. ř. se **zastavuje** trestní stíhání obviněných [redacted] a právnické osoby [redacted] pro jednání spočívající v tom, že

a) [redacted] v období od 11. 8. 2005 do 31. 3. 2008 jako osoba samostatně výdělečně činná, registrovaná pod IČ [redacted] provozoval Hotel a restauraci [redacted] nacházející se na adrese [redacted] okres [redacted] s 16 pokoji, na kterých v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal [redacted] příjemce,

dále v období od 1. 10. 2009 do 30. 11. 2016 provozoval Hotel [redacted] nacházející se na adrese [redacted] okres [redacted] s 18 pokoji, na kterých v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb rovněž používal [redacted] příjemce,

a dále [redacted] společně s [redacted] vykonávali od 26. 3. 2018 funkce jednatelů společnosti [redacted], IČ [redacted], která v období od 1. 4. 2008 do 30. 11. 2016 provozovala Hotel a restauraci [redacted] nacházející se na adrese [redacted] okres [redacted] s 16 pokoji, na kterých byly v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používány [redacted] příjemce,

přičemž vzhledem k užívání všech [redacted] příjemců v souvislosti s podnikatelskou činností byl podle ustanovení § 6 odst. 2, odst. 5 zákona číslo 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, účinného do 12. 9. 2005, [redacted] povinen oznámit místně příslušné provozovně pošty den, kdy se stal držitelem [redacted] příjemců, a to do 15 dnů od vzniku této skutečnosti, a posléze podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona číslo 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, byli [redacted] a [redacted] povinni oznámit provozovateli [redacted] vysílání [redacted] IČ [redacted] se sídlem [redacted] že se stali poplatníky [redacted] poplatku, popřípadě že se jím stala společnost [redacted], a to do 15 dnů od vzniku této

[redacted]

skutečnosti, a následně platit [redacted] poplatek z každého používaného televizoru v období do 30. 9. 2005 ve výši 75 Kč měsíčně, v období od 1. 10. 2005 do 31. 12. 2006 ve výši 100 Kč měsíčně, v období od 1. 1. 2007 do 31. 12. 2007 ve výši 120 Kč měsíčně a v období od 1. 1. 2008 do 30. 11. 2016 ve výši 135 Kč měsíčně, což řádně nečinili, když

- v období od 11. 8. 2005 do 31. 3. 2008 [redacted] sám v souvislosti s provozem Hotelu a restaurace [redacted] řádně neoznámil, že je poplatníkem [redacted] poplatku z 6 ks [redacted] přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 20 520 Kč,

- v období od 1. 4. 2008 do 24. 6. 2010 [redacted] společně s [redacted] v souvislosti s provozem Hotelu a restaurace [redacted] řádně neoznámili, že společnost [redacted] je poplatníkem [redacted] poplatku z 6 ks [redacted] přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 21 870 Kč,

- v období od 25. 6. 2010 do 10. 9. 2012 [redacted] společně s [redacted] v souvislosti s provozem Hotelu a restaurace [redacted] řádně neoznámili, že společnost [redacted] je poplatníkem [redacted] poplatku z 16 ks [redacted] přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 58 320 Kč,

- v období od 11. 9. 2012 do 30. 11. 2016 [redacted] společně s [redacted] v souvislosti s provozem Hotelu a restaurace [redacted] oznámili provozovateli [redacted] vysílání [redacted] že společnost [redacted] je poplatníkem [redacted] poplatku z 6 ks [redacted] přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb bylo používáno 16 ks [redacted] přijímačů, a tím poplatek zkrátili o 67 500 Kč,

- v období od 1. 10. 2009 do 24. 9. 2012 [redacted] sám v souvislosti s provozem Hotelu [redacted] řádně neoznámil, že je poplatníkem [redacted] poplatku z 19 ks [redacted] přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 92 340 Kč,

- v období od 25. 9. 2012 do 30. 11. 2014 [redacted] sám v souvislosti s provozem Hotelu [redacted] oznámil provozovateli [redacted] vysílání [redacted] že je poplatníkem [redacted] poplatku z 6 ks [redacted] přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks [redacted] přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 45 630 Kč,

- v období od 1. 12. 2014 do 31. 10. 2015 [redacted] sám v souvislosti s provozem Hotelu [redacted] oznámil provozovateli [redacted] vysílání [redacted] že je poplatníkem [redacted] poplatku ze 7 ks [redacted] přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks [redacted] přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 17 820 Kč,

- v období od 1. 11. 2015 do 30. 11. 2016 [redacted] sám v souvislosti s provozem Hotelu [redacted] oznámil provozovateli [redacted] vysílání [redacted] že je poplatníkem [redacted] poplatku ze 17 ks [redacted] přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používal 19 ks [redacted] přijímačů, a tím poplatek zkrátil o 3 510 Kč,

takto [redacted] sám za uvedené období zkrátil poplatek o 179 820 Kč a společně s [redacted] zkrátili poplatek za uvedené období o 147 690 Kč, celkem tak byl poplatek zkrácen o 327 510 Kč,

b) **právnická osoba** [redacted] prostřednictvím svého statutárního orgánu, jednatelů [redacted] a [redacted] jednajících v rámci její podnikatelské činnosti a v jejím zájmu, v období od 1. 1. 2012 do 30. 11. 2016 ve [redacted], okr. [redacted] provozovala Hotel a restauraci [redacted] nacházející se na adrese [redacted] okres [redacted] s 16 pokoji, na kterých bylo v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používáno nejméně

[redacted]

16 ks [redacted] a podle ustanovení § 8 odst. 2 zákona číslo 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, byla povinna oznámit provozovateli [redacted] vysílání [redacted] IČ [redacted] se sídlem [redacted] že se stala poplatníkem [redacted] poplatku, a to do 15 dnů od vzniku této skutečnosti, a následně platit [redacted] poplatek z každého televizoru ve výši 135 Kč měsíčně, což řádně neučinila, když

- v období od 1. 1. 2012 do 10. 9. 2012 v souvislosti s provozem Hotelu a restaurace [redacted] řádně neoznámila, že je poplatníkem [redacted] oplatku z nejméně 16 ks [redacted] přijímačů, a tím poplatek zkrátila nejméně o 19 440 Kč,

- v období od 11. 9. 2012 do 30. 11. 2016 v souvislosti s provozem Hotelu a restaurace [redacted] oznámila provozovateli [redacted] vysílání [redacted] že je poplatníkem [redacted] poplatku z 6 ks [redacted] přijímačů, přestože v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb bylo používáno 16 ks [redacted] přijímačů, a tím poplatek zkrátila nejméně o 67 500 Kč,

takto za uvedené období zkrátila poplatek celkem o **86 940 Kč**,

neboť tyto skutky nejsou trestným činem a není důvod k postoupení věci.

Odůvodnění:

1. Dne 21. 8. 2018 byla u zdejšího soudu podána státní zástupkyní [redacted] v [redacted] obžaloba č. i [redacted] na obviněné [redacted] a právnickou osobu [redacted] pro spáchání daňové trestné činnosti kvalifikované jako přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku. Obviněný [redacted] se protiprávního jednání měl dopustit dílem sám, dílem formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, obviněná [redacted] výlučně formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a obviněná právnická osoba [redacted] výlučně samostatně. Trestné činnosti se měli obvinění dopustit tím, že, stručně řečeno, v období specifikovaném v obžalobě v souvislosti s poskytováním ubytovacích služeb používali [redacted] přijímače v rámci podnikatelské činnosti, aniž by tuto skutečnost řádně a včas v souladu s tehdy platnými a účinnými právními normami oznámili [redacted] IČ [redacted] (dále také jen [redacted]). V důsledku tohoto jednání jako poplatníci [redacted] poplatku, zkrátili tento poplatek, konkrétně obviněný [redacted] o částku ve výši 179 820 Kč, obvinění [redacted] a [redacted] společně o částku ve výši 147 690 Kč a právnická osoba [redacted] zkrátila poplatek celkem o 86 940 Kč.
2. Obvinění [redacted] a [redacted] se v rámci přípravného řízení v pozici obviněných vyjadřovali pouze k osobním poměrům, zatímco ve vztahu k věci využili svého zákonného práva odepřít výpověď. V případě obviněné právnické osoby [redacted] se z výpovědi této obviněné osoby z přípravného řízení podává, že tato rovněž, prostřednictvím svého opatrovníka, využila svého zákonného práva odepřít výpověď.
3. Z usnesení o zahájení trestního stíhání, rovněž tak z popisu skutku ve výroku obžaloby, je soudem zjišťováno, že obvinění [redacted] a [redacted] se měli trestné činnosti dopouštět v podstatě nepřetržitě v době od 11. 8. 2005 do 30. 11. 2016, v případě právnické osoby [redacted] se tak mělo stát v době od 1. 1. 2012 do 30. 11. 2016. Trestní odpovědnost obviněných je státní zástupkyní shledávána v neoznámení skutečnosti významných pro vyměření [redacted] poplatku z titulu používání [redacted] přijímačů při poskytování ubytovacích služeb v hotelu a restauraci [redacted] ve [redacted] a v hotelu [redacted] ve [redacted]

██████████ v případě obviněného ██████████ a v případě obou obviněných fyzických osob, a právnické osoby ██████████ ve vztahu k provozování hotelu a restaurace ██████████ ve ██████████. Z obsáhlého spisového materiálu předloženého státní zástupkyní s podanou obžalobou se podává, že orgány činné v trestním řízení se zabývaly trestnou činností obviněných na podkladě trestního oznámení podaného dne 21. 5. 2013 oznamovatelkou ██████████ nar. ██████████. Protože se policejní orgán zabýval tímto trestním oznámením a učinil všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, zda byl spáchán trestný čin a směřující ke zjištění jeho pachatele, tak postupoval v souladu s ustanovením § 158 odst. 1 tr. ř. Nutno podotknout, že od doby podání trestního oznámení do zahájení úkonů trestního řízení ve smyslu § 158 odst. 3 tr. ř. uplynula doba delší čtyř let, neboť záznam o zahájení úkonů trestního řízení byl zpracován policejním orgánem dne 28. 6. 2017. V tomto směru ovšem nebylo shledáno, že by orgány činné v trestním řízení nepostupovaly v souladu s ustanovením § 158 a následujících tr. ř., právě naopak, neboť před zahájením úkonů trestního řízení, a následného zahájení trestního stíhání obviněných, policejní orgán velmi pečlivě a rozsáhle shromažďoval potřebné podklady a nezbytná vysvětlení, rovněž tak zajišťoval stopy trestného činu, to vše v intencích ustanovení § 158 odst. 3 tr. ř. Důvodem, pro který nebyl záznam o zahájení úkonů trestního řízení ve smyslu § 158 odst. 3 tr. ř. vyhotoven v době kratší po doručení trestního oznámení policejnímu orgánu, byla skutečnost, že policejní orgán opakovaně věc nevyhodnotil jako spáchání trestného činu a věc navrhol uložit tzv. ad acta.

4. Podle § 2 odst. 5 tr. ř. orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen dokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
5. Důkazy zajištěné v rámci přípravného řízení policejním orgánem poskytovaly dostatečný obraz o skutečnostech, které byly předmětem obžaloby. Soud provedené důkazy hodnotil podle příkazu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
6. V průběhu přípravného řízení orgány činné v trestním řízení zajistily celou řadu důkazních prostředků, zejména formou svědeckých výpovědí, vysvětlení od fyzických a právnických osob a státních orgánů, jakož i důkazy listinné. Ve vztahu ke skutkovým zjištěním státní zástupkyně dovozuje trestní odpovědnost obviněných na podkladě výpovědí svědků a listinných důkazů specifikovaných na straně šesté a deváté odůvodnění obžaloby. Státní zástupkyně v odůvodnění obžaloby poukázala na svědecké výpovědi, konkrétně ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████ a ██████████, které po určitou část rozhodného období byli zaměstnanci buď obviněného ██████████ nebo obviněné právnické osoby ██████████ na různých pracovních pozicích. V této souvislosti státní zástupkyně rovněž poukázala na obsah úředních záznamů o podaném vysvětlení ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████, ██████████ a ██████████ kteří byli rovněž zaměstnanci hotelu ██████████ nebo hotelu ██████████. V kontextu těchto důkazních prostředků pak státní zástupkyně zmínila listinné důkazy, především zprávy ██████████ sdělení společnosti ██████████; příloženými fakturami, které dokumentují ██████████

zakoupení televizorů obviněným [REDAKCE] a obviněnou právnickou osobou [REDAKCE], jakož i rozsahem komunikace obviněného [REDAKCE] s [REDAKCE]

7. Po zevrubném prostudování obsahu svědeckých výpovědí, jakož i úředních záznamů o podaném vysvětlení, výše uvedenými osobami, stejně tak obsahu listinných důkazů vztahujících se k zakoupení televizorů obviněným [REDAKCE] či obviněnou právnickou osobou [REDAKCE], však ve svém souhrnu nemůže soud učinit závěr v rozsahu uvedeném v obžalobě ve vztahu k používání [REDAKCE] přijímačů jednotlivými obviněnými osobami ve zde, státní zástupkyní specifikovaném období, uvedeném počtu. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani obsah zpráv poskytnutých Úřadem [REDAKCE] v souvislosti s projektem Rekonstrukce hotelu [REDAKCE] ve [REDAKCE], který byl spolufinancován Evropskou unií, ale i peněžního deníku [REDAKCE], či informace od správce daně (Finanční úřad pro [REDAKCE], či [REDAKCE] nezávislé společnosti [REDAKCE] z.s. Jakkoli je nepochybné, že obvinění [REDAKCE] a právnická osoba [REDAKCE] zakoupili v letech 2009 – 2016 televizory od společnosti [REDAKCE], a zároveň některé z těchto dokladů byly předloženy Úřadu [REDAKCE] regionu soudržnosti [REDAKCE] k proplacení v souvislosti s rekonstrukcí hotelu [REDAKCE] ve [REDAKCE], tak se nepodařilo zjistit jaké konkrétní televize v konkrétním období na konkrétních místech (hotel [REDAKCE] hotel [REDAKCE] byly reálně používány způsobem a formou, která zakládá povinnost hradit [REDAKCE] poplatek [REDAKCE] z každého používaného televizoru v návaznosti na zákon číslo 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích účinného do 12. 9. 2005, resp. zákon číslo 348/2005, o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů s účinností od 13. 9. 2005.
8. Policejní orgán, shodně jako státní zástupce v podané obžalobě, dovozují trestní odpovědnost obviněných v návaznosti na výše citované zákony vztahující se k rozhlasovým a televizním poplatkům v kontextu ustanovení § 240 odst. 1 tr. zákoníku, kdy, jak uvádí státní zástupkyně na straně jedenácté odůvodnění obžaloby, z jazykového výkladu pojmu *jiné podobné povinné platby* vyplývá, že znaky příslušné skutkové podstaty, tedy ustanovení § 240 odst. 1 tr. zákoníku, mohou být naplněny i zkrácením takové povinné platby, která sice nemá zcela shodné znaky jako daň nebo poplatek, avšak je těmto platbám velmi blízká (podobná).
9. Okresní soud konstatuje, že ustanovení § 240 tr. zákoníku chrání zájem státu na správném vyměření daně, cla, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojištění, pojistného na zdravotní pojištění, poplatku nebo jiné podobné povinné platby a na příjmech z těchto povinných plateb, ze kterých je financována činnost státu, krajů a obcí a jiné činnosti vykonávané ve veřejném zájmu, zejména léčebná péče a sociální zabezpečení. Trestní zákoník tak nesankcionuje pouhé neodvedení uvedených povinných plateb, ale jejich zkrácení, neboť jde v podstatě o zvláštní případ podvodu. V návaznosti na tyto právní závěry je potřeba konstatovat, že se musí jednat o platbu, která má veřejnoprávní charakter.
10. O jinou podobnou platbu ve smyslu § 240 tr. zákoníku jde tehdy, jestliže tato platba je stanovena na základě určitého zákona, jako je tomu u daní, poplatků, cla, pojistného na sociální zabezpečení a pojistného na zdravotní pojištění (srov. *Prouza, D. Daňová kriminalita. Stráž pod Ralskem : Justiční akademie ČR, 2005, strana 158*).
11. Z hlediska výkladu termínu *jiná podobná povinná platba* byl podle odborné literatury v soudní praxi označován též poplatek, který je povinen platit držitel televizního nebo rozhlasového přijímače, a proto nepřihlášení takového přijímače do evidence a neplacení televizního nebo rozhlasového

[REDAKCE]

poplatku ve stanovené paušální částce, by mohlo být kvalifikováno jako zkrácení jiné podobné povinné platby ve smyslu § 240 tr. zákoníku (z hlediska teorie trestního práva je to však sporné), jak uvádí Šámal, P. a kol. Trestní zákoník II. § 140 – 421. Komentář. 2. vydání, Praha : C. H. Beck, 2012, strana 2420. V předmětné odborné literatuře však není praxe soudu specifikována, rovněž tak do současné doby nebyla publikována žádná rozhodnutí trestních soudů, která by takové jednání kvalifikovala jako zkrácení jiné podobné povinné platby. Obdobné názory byly publikovány v odborné literatuře i v minulosti, k tomu konkrétně srov. Páry, I. Zkrácení daně jako trestný čin. I. část. Daňový expert, 2005, 5 a Prouza, D. Daňová kriminalita. Stráž pod Ralskem : Justiční akademie ČR, 2005, strana 158, aniž by to ovšem bylo zevrubněji rozvedeno, či doplněno odkazem na konkrétní rozhodnutí soudu.

12. Okresní soud konstatuje, že v době publikování výše uvedených názorů v odborné literatuře vydáno rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR (dále také jen „Nejvyšší soud“) ve věci vedené pod sp. zn. 33 Cdo 3370/2010. V rámci této věci bylo Nejvyšším soudem konstatováno, že soukromoprávní vztahy se vyznačují tím, že jejich subjekty mají rovné postavení (platí princip ekvivalence); ve vzájemném právním vztahu žádný z nich nemá nadřazené postavení a není oprávněn rozhodovat o právech a povinnostech druhého účastníka, ani plnění povinnosti autoritativně vynucovat. Subjekty soukromoprávních vztahů se o vzniku či založení vzájemných subjektivních práv a povinností musí zásadně dohodnout, pokud tyto právní povinnosti nevznikají přímo ze zákona. Ve všech případech neshody o vzájemných právech a povinnostech je účastník oprávněn domáhat se autoritativního vynucení svých práv prostřednictvím oprávněného orgánu státu a není nadán oprávněním mocensky (autoritativně) tato práva vynucovat sám. Pro veřejnoprávní vztahy je naopak charakteristické, že nejméně jeden subjekt právního vztahu – ať již stát, obec, popřípadě jiný veřejný orgán – vystupuje vůči druhému subjektu, tj. soukromoprávní osobě, ať fyzické či právnické, v pozici nositele autoritativně vykonávané svrchované, výsostné veřejné moci. V právu veřejném je jeden subjekt práva podřízen druhému, který v právním vztahu vystupuje jako silnější (platí tu princip subordinace); základní metodou právní regulace je zde rozhodnutí orgánu veřejné moci. Pro rozlišení soukromoprávních vztahů od veřejnoprávních je rozhodující především posouzení vzájemného postavení jejich subjektů, jak vyplývá z příslušných ustanovení právní normy, která na tyto vztahy dopadá.
13. V případě tzv. [redacted] poplatku vyplývá soukromoprávní charakter jednak z právního postavení [redacted], zejména její nezávislosti a majetkové samostatnosti, jednak z charakteru právního vztahu mezi [redacted] jako příjemcem poplatku a poplatníkem, jak ostatně vyplývá ze zákona číslo 252/1994 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích účinného do 12. 9. 2005, resp. zákona číslo 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, účinného od 13. 9. 2005. V neposlední řadě lze na soukromoprávní charakter [redacted] poplatku usuzovat ze způsobu vymáhání dlužných poplatků.
14. [redacted] je právnickou osobou, která nejen že hospodáří s vlastním majetkem, ale také samostatně vstupuje do právních vztahů, a to bez jakékoliv participace či možnosti zásahu ze strany orgánů veřejné moci. Stát, resp. orgány veřejné moci, neodpovídají za závazky [redacted] a naopak, [redacted] neodpovídá za závazky státu. S tím také souvisí způsob a forma financování [redacted], neboť zdrojem financování jsou [redacted] poplatky vybírané na základě výše uvedených právních předpisů a příjem z vlastní podnikatelské činnosti; není tedy financována z veřejných rozpočtů.
15. V souvislosti s právní argumentací soukromoprávních vztahů publikovaných Nejvyšším soudem ve věci vedené pod sp. zn. 33 Cdo 3370/2010 je možné konstatovat, že postavení [redacted] je tedy nezávislé na státu a jeho orgánech a nemá povahu subordinace ve vztahu k jiným orgánům veřejné moci. Bylo konstatováno, že [redacted] a poplatník jsou proto ve vzájemně [redacted]

rovnoprávním postavení, což ostatně bylo řečeno právě ve výše publikovaném rozhodnutí Nejvyššího soudu, a proto plnění úkolů [REDAKCE] není výkonem veřejné moci.

16. S poukazem na výše uvedené skutečnosti proto [REDAKCE] poplatek je odlišný od veřejnoprávních plateb specifikovaných v ustanovení § 240 tr. zákoníku, jímž je poskytována ochrana v případě jejich zkrácení i atributy trestního práva. Protože [REDAKCE] poplatek představuje platbu soukromoprávního charakteru, a značně odlišnou od veřejnoprávních plateb jako jsou daň, clo, správní poplatky, soudní poplatky a místní poplatky, tak nelze zkrácení televizního poplatku kvalifikovat jako jinou podobnou povinnou platbu v intencích ustanovení § 240 tr. zákoníku. Je tomu tak zejména právě s ohledem na rovnoprávné postavení [REDAKCE] a poplatníka poplatku, a z něj vyplývající soukromoprávní charakter jejich závazkového vztahu, jakož i samotného nároku na zaplacení poplatku. Dlužné poplatky totiž nelze vymáhat jinak, než u nezávislého soudu v rámci občanského soudního řízení jako jiné soukromoprávní nároky. Z těchto příčin proto okresní soud konstatuje, že jednání, které je obviněným kladeno za vinu, není trestným činem.
17. Nad rámec okresní soud považuje za potřebné učinit několik poznámek ke společenské škodlivosti trestněprávního jednání.
18. Podle § 12 odst. 2 tr. zákoníku trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené lze uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Trestným činem je podle trestního zákoníku takový protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v tomto zákoně (§ 13 odst. 1 tr. zákoníku). Zásadně tedy platí, že každý protiprávní čin, který vykazuje všechny znaky uvedené v trestním zákoníku, je trestným činem a je třeba vyvodit trestní odpovědnost za jeho spáchání. Zakotvení zásady subsidiarity trestní represe, a z ní vyplývajícího principu použití trestního práva jako „ultima ratio“, do trestního zákoníku má význam i interpretační, neboť znaky trestného činu je třeba vykládat tak, aby za trestný čin byl považován jen čin společensky škodlivý (srov. stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu, sp. zn. Tpjn 301/2012).
19. Princip „ultima ratio“ proto představuje krajní prostředek, podle něhož zásadně není přípustné, aby prostředky trestní represe sloužily k uspokojování subjektivních práv soukromoprávní povahy, nejsou-li vedle toho splněny všechny předpoklady vzniku trestněprávní odpovědnosti, resp. nejsou-li tyto předpoklady zcela nepochybnitelně zjištěny (srov. nález Ústavního soudu ze dne 24. 7. 2000, sp. zn. IV. ÚS 564/2000). Z uznávaného principu právního státu, jímž je chápání trestní represe jako prostředku „ultima ratio“, vyplývá, že ochrana právních statků má být v první řadě uplatňována prostředky práva občanského, obchodního či správního, a teprve tam, kde je taková ochrana neúčinná a kde porušení chráněných vztahů naplňuje znaky konkrétní skutkové podstaty trestného činu, je namístě uplatňovat trestní odpovědnost. Na druhé straně je třeba uvést, že princip „ultima ratio“ nelze vykládat v tom smyslu, že trestní postih závisí pouze na tom, zda byly či nebyly, příp. jakým způsobem, uplatněny i mimotrestní právní prostředky, neboť ho ani u vztahů, které mají soukromoprávní základ a kterým je trestním zákoníkem poskytována i trestněprávní ochrana, nelze uplatňovat tak široce, aby to prakticky vedlo k negaci použití prostředků trestního práva jako nástroje k ochraně majetku, závazkových vztahů apod. (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8. 9. 2010, sp. zn. 8 Tdo 1035/2010). Uplatnění trestněprávní odpovědnosti v souladu s trestním zákoníkem není vázáno na předcházející neúspěšné použití mimotrestních prostředků, aby byl odstraněn protiprávní stav, jakož ani na absenci možnosti vyvodit odpovědnost podle jiného právního předpisu (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28. 1. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1634/2014).

[REDAKCE]

20. Zásadu subsidiarity trestní represe lze aplikovat jen v případech společensky málo škodlivých. Společenskou škodlivost činu, která není zákonným znakem trestného činu, nelze řešit v obecné poloze, ale je jí třeba zvažovat v konkrétním posuzovaném případě u každého spáchaného méně závažného trestného činu, u něhož je nutné ji zhodnotit s ohledem na intenzitu naplnění kritérií vymezených v § 39 odst. 2 tr. zákoníku, a to ve vztahu ke všem znakům zvažované skutkové podstaty trestného činu a dalším okolnostem případu. Úvaha o tom, zda jde o čin, který s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe není trestným činem z důvodu nedostatečné společenské škodlivosti případu, se uplatní v případech, v nichž posuzovaný skutek z hlediska spodní hranice trestnosti neodpovídá běžně se vyskytujícím trestným činům dané skutkové podstaty (srov. stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 301/2012, či náleze Ústavního soudu ze dne 26. 7. 2012, sp. zn. III. ÚS 1148/09).
21. Trestní právo je svou povahou subsidiární či podpůrný prostředek, a proto samo o sobě není schopné vyřešit problém ekonomické kriminality, neboť není způsobilé zabránit jevům tvořícím kriminalitu v ekonomice, které mají svůj původ v hospodářském systému a způsobu jeho regulace. Na druhé straně však jde o prostředek nenahraditelný z hlediska ochrany řádných ekonomických vztahů.
22. Charakteristickým rysem tzv. hospodářského trestního práva, který má význam i v oblasti trestání, je totiž jeho úzká *návaznost na řadu mimotrestních právních norem*, protože trestní zákoník zde stanoví trestní sankci za porušení takových mimotrestních právních norem především v oblasti obchodního, občanského a finančního práva, a to případně i vedle sankcí obsažených v těchto mimotrestních předpisech.
23. Právní regulace podnikání je záležitostí především soukromého práva, a pokud již do této sféry zasahuje veřejné právo (právo správní, finanční, trestní), má to být jen v nezbytném rozsahu a ve veřejném zájmu. Vzhledem k tomu více než u jiných trestných činů se u trestných činů hospodářských projevuje již shora zmíněná *zásada subsidiarity trestní represe*.
24. Trestnými činy tak mohou být závažnější případy protisociálních jednání. Ochrana právních statků má být v prvé řadě uplatňována prostředky mimotrestními, tedy prostředky práva občanského, obchodního či správního, a až za situace, kdy by taková ochrana byla neúčinná, tak může dojít k využití trestněprávních prostředků. V projednávané trestní věci se nejedná o jednání, které by mělo, i pokud by bylo konstatováno, že nehrzení [redacted] poplatku je tzv. jinou podobnou povinnou platbou ve smyslu § 240 tr. zákoníku, trestněprávní rozměr. Okresní soud v této souvislosti podotýká, že trestní právo má z podstaty principu *ultima ratio* místo pouze tam, kde jiné prostředky z hlediska ochrany práv fyzických a právnických osob jsou vyčerpány, neúčinné nebo nevhodné (srov. II. ÚS 413/04 a sp. zn. IV. ÚS 469/04). Kromě toho, že obviněnými by nebyla naplněna kvalifikovaná skutková podstata trestného činu, tak se nejednalo ani o předem detailně promyšlené a plánované jednání. Bez významu není ani fakt, že zájem na zajištění veřejného [redacted] vysílání je pak ve srovnání s platbami, které plynou do veřejných rozpočtů a slouží k financování všech významných celospolečenských potřeb, nesrovnatelně jiný, nižší, čímž logicky klesá společenská škodlivost takového protiprávního jednání v podobě neodvádění [redacted] poplatků, které mají uvedenou službu částečně (nikoli výhradně) financovat. Bez významu není ani fakt, že v České republice není [redacted] jediným subjektem, který poskytuje [redacted] vysílání, přičemž ve vztahu ke všem společnostem a subjektům, které provozují na území České republiky [redacted] vysílání, platí stejné podmínky pro jejich vysílání.
25. Závěrem považuje soud prvního stupně za potřebné konstatovat, že s ohledem na dobu, kdy se měli obvinění trestné činnosti dopustit, a kdy bylo zahájeno jejich trestní stíhání, nebylo soudem

[redacted]

shledáno, že by trestní stíhání bylo nepřipustné z důvodu promlčení. V tomto směru nalézací soud poukazuje na ustanovení § 34 odst. 1, písm. d), odst. 4, písm. a) tr. zákoníku, kdy v případě, že by v jednání obviněných bylo shledáno spáchání trestného činu, tak se jedná o pokračující trestný čin (v případě obviněných [REDAKCE] a [REDAKCE] resp. podle citovaného ustanovení trestního zákoníku v návaznosti na ustanovení § 12 zákona číslo 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim. V případě obviněné [REDAKCE] zároveň nebylo zjištěno, že v jejím případě byly splněny podmínky pro vyloučení její trestní odpovědnosti z důvodu nepřítomnosti ve smyslu § 26 tr. zákoníku. Soud vycházel především z lékařských zpráv vztahujících se ke zdravotnímu stavu obviněné [REDAKCE] v rozhodném období a závěru znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, zpracovaného MUDr. [REDAKCE].

26. Obvinění prostřednictvím svých obhájců podali soudu návrh na předběžné projednání obžaloby. Tímto podáním se soud ovšem nemohl zabývat, neboť samosoudce ve smyslu § 314c odst. 1 tr. ř. obžalobu předběžně neprojednává, přezkoumá ji však z hledisek uvedených v § 181 odst. 1 tr. ř. a § 186 tr. ř. V návaznosti na tento přezkum proto samosoudce podle § 314c odst. 1, písm. a) tr. ř. při aplikaci ustanovení § 188 odst. 1, písm. c) tr. ř. a § 172 odst. 1, písm. b) tr. ř. trestní stíhání obviněných zastavil, neboť skutek, který je jim kladen za vinu, není trestným činem a není důvod k postoupení věci.

Poučení:

Proti tomuto usnesení může státní zástupce a obviněný podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného.

Stížnost má odkladný účinek.

Prachatice 12. srpna 2019

JUDr. Ing. Daniel Prouza, Ph.D., v. r.
samosoudce

[REDAKCE]

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 22.07.2020, ve výroku I. právní moci dne 22.07.2020 [REDAKCE] ve výroku II. právní moci dne 22.07.2020 [REDAKCE], ve výroku III. právní moci dne 22.07.2020 [REDAKCE]. Připojení doložky [REDAKCE] dne 24.08.2020.